

Cinayet Sanatı

Yazar Peter Ackroyd, Yapı Kredi Yayınları'ndan çıkan ‘‘Cinayet Sanatı’’ kitabında tıpkı Dostoyevski'nin St. Petersburg'u, James Joyce'un Dublin'i ve Orhan Pamuk'un İstanbul'u kullanması gibi kurgusunun arka planına çok iyi bildiği Londra'yı yerleştiriyor. Bu bağlamda roman, heyecan verici bir seri katil hikâyesini akıcı bir dille vermenin yanısıra Victoria dönemi Londrası'nın yaşam koşulları hakkında da belgesel izleniyormuş hissi veren ayrıntılara yer veriyor.

1880 yılı, Londra'nın yoğun sisli, tekinsiz sokakları... Kurbanlarının parçaladığı bedenleriyle yarattığı sanatsal kompozisyonlarla mitolojik bir mertebeye erişen bir seri katil, yarattığı korku dalgasından beslenerek büyür. Bu tek kişilik gösteriyi izleyen her Londralı sıradaki kurbanın kendisi olabileceğinin bilincindedir. Korkuya karışan haz, gösterinin heyecanını daha da artırır.

Tiyatro salonlarının ve sanatçıların merkezinde olduğu, Karl Marx gibi tarihi kişiliklerin cinayet şüphelisi olarak ifade vererek kurguya katıldıkları hikâye, kocasını öldüren Elizabeth Cree'nin asılmasıyla başlar. Elizabeth gerçekten suçlu mudur? Belki de sakladığı sır, merhum kocasının günlüğünde gizlidir: ‘‘Güzel, güneşli bir gündü ve ben bir cinayetin yaklaşmakta olduğunu hissedebiliyordum.’’

İdam sahnesiyle açılan roman başka bir idam sahnesiyle biter. Bu simetrik sahneler cinayet ile sanat ve yaşam ile ölüm arasındaki gerilimi acımasız bir çerçeve içine alır.

Cinayet Sanatı

Yazar: Peter Ackroyd

Çeviren: Burçin Karamercan

Sayfa: 240